

עפ"ת 51254/11/21 - אסמאעיל אלעברה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 51254-11-21 אלעברה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 50154067891

כבוד השופט עמית יורם צלקובניק	בפני
אסמאעיל אלעברה	מערער
	נגד
מדינת ישראל	משיבה
	ב"כ המערער - עו"ד ג'יהן חבשי
	ב"כ המשיבה - עו"ד דניאל איקן

פסק דין

בפני ערעור כנגד פסק דין שניתן ביום 18.11.21 על ידי בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז (כב' השופט פרי) בתת"ע 4872-06-21, בגדרו הורשע המערער שלא בפניו, בעבירה של שימוש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית, לפי סעיף 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961, ונדון לפסילה בפועל למשך 45 ימים, פסילה על תנאי וקנס בסך של 2000 ₪. בגזר הדין צוין כי למערער הנוהג משנת 2004, עבר מכביד, הכולל 22 הרשעות תעבורה קודמות, ביניהן 7 הרשעות בעבירות דומות.

הדין בעניינו של המערער היה קבוע תחילה ליום 4.8.21 ונדחה לבקשת בא כוחו דאז, עו"ד אבן עזרא, ליום 16.8.21. ביום הדין הגישה ב"כ המערער דהיום, עו"ד חבשי, בקשת דחייה בשל כך שאינה חשה בטוב, והדין נדחה ליום 18.11.21 בשעה 08:30. ביום הדין הנדחה, בשעה 12:48 כעולה מהפרוטוקול, הוגשה בקשה נוספת על ידי ב"כ המערער לדחיית הדין בשל קיומם של "דיונים מקבילים", והבקשה נדחתה בו ביום, תוך שצוין כי מועד הדין נקבע עוד בחודש אוגוסט.

יצוין כי בדיון בפני טענה ב"כ המערער כי בקשת הדחייה הוגשה ביום 17.11.21 אולם נסרקה לתיק רק למחרת היום.

בהודעת הערעור נטען כי בית משפט שגה בכך שלא התיר את דחיית הדין, שכן קיים "חשש ממשי להרשעת חף מפשע" בטרם נתבררו טענות המערער, וכי יש ליתן למערער יומו בבית המשפט למניעת הרשעה בעבירה שספק שבוצעה על ידו.

אין אני מוצא עילה כלשהי להתערב בפסק דינו של בית משפט קמא.

המערער ובאת כוחו לא טרחו להתייצב בבית המשפט, חרף שתי בקשות דחייה קודמות להן נעתר בית המשפט. בקשת הדחיה האחרונה הוצגה בפני בית המשפט רק ביום הדיון עצמו, בשעת צהריים, כאשר הדיון היה קבוע לשעת בוקר. אציין כי מעיון בבקשת הדחיה המצויה בתיק האלקטרוני, עולה כי קיים עליה רישום פקס המעיד לכאורה, כי נשלחה ביום 17.11.21 בשעה **11:56 pm**, דהיינו בשעת לילה מאוחרת, ביום הקודם לדיון, ויש להניח כי נסרקה רק למחרת. המערער טענה בדיון כי הבקשה נשלחה בשעה מוקדמת יותר, אולם הדבר אינו עולה מהחומר המצוי בתיק.

טענת המערער בדבר קיומם של דיונים מקבילים, דינה להידחות כשלעצמה, שכן אין בא כוחו של נאשם אמור לקבוע דיונים אחרים תוך התעלמות ממועד דיון עליו הורה בית המשפט בלא להמתין כלל להוראת בית המשפט בעניין זה; במקרה זה אף מדובר בטענה תמוהה נוכח כך שהדיון בעניינו של המערער נקבע כשלושה חדשים קודם לכן, ולא ברור מדוע נערכה ב"כ המערער להגשת בקשה דחיה רק באותו יום עצמו או למצער, ובדוחק רב, יום קודם לכן. בנוסף לא הוצג כל טעם מניח את הדעת להיעדרו של המערער מהדיון, במיוחד נוכח החלטת ב"כ שלא להתייצב.

המערער לא ביקש בבית משפט קמא להורות על ביטול פסק הדין, וממילא גם לא הועלו טענות לגופה של עבירה. גם בהודעת הערעור לא עלתה אלא טענה כללית לעניין חפות אפשרית, שממילא אין ערכאת ערעור אמורה לדון בה לראשונה, משלא הוצגה קודם לכן תשתית ראיתית.

בעונש שהוטל אין כל חומרה, נוכח עברו של המערער, ומכלול של הרשעות קודמות בסוג עבירה מסוכנת של שימוש בטלפון במהלך נסיעה.

נוכח האמור, הערעור נדחה.

המערער יפקיד רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט עד יום 20.1.22 שעה 12:00.

ניתן היום, י"ב שבט תשפ"ב, 14 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.